

Tehodla jako ta Macz knemu praji: Moj Ssyno, czo hodla by ty namaj tak se zini? Da so samolwi a praji: Ja wam nešym neposlušny, a nešym was tež sazpit, kajz so wam sda. Ze tak prawy a wot swojeje Maczerse neschtrowany bycz. Marija a Josef pak dyrbitaj pschischtkei swojej Srudnoszi a Bološzi hiščeje nepravaj bycz. Pschetoz wonaj so tudy dyrbjalaj s dobnje dopomnicz, schtoz czi Jandželjo, Paštyrjo, ton stary Woczez Simeon a drusy wot teho Džeczatka prjedowali bjechu, a we dżicz, so hacz je runje sady nich sawostal, so tola jim neje neposlušny byt, ale je wjaz Bohu swojemu Wotzej, hacz swojeje Maczeri na Semi Poslušnoszje winosťy.

Adze ton Herempel teho Džeczatka Jesuša, našeho lubeho Knesa, na to, so bychmy so našeje Njewjedomnoszje a wulkeje Slepoczje dopomnili, kotraž pschezo wjaz na to dze, so bychmy skere Szlowekam, hacz Bohu služili. Tehodla dyrbimy nawuknycz, dyz tak daloko pschindze, so my aby Bohu, aby našim Starschim, aby Woschnoszjam, dyrbimy neposlušni bycz, so s Krystusom prajimy: Ja dyrbu we tym bycz, schtoz mojeho Wotza we Nebešach je, hewak pak zu rad Nana, Maczer, Kejzora, Krala, Knesa a Knenju we Domi poslušacz. Tudy pak dyrbi rjekacz: Luby Nana, luba Macz, ja mam druheho Nana, na teho dyrbu ja wjaz, dyzli na was ladacz. To bjeschtaj Marija a Josef tudy sabylaj, tehdla won jimaj to somni a jeju to nawuczi.

To je tak da naše dla napisane; pschetoz my mamy, kajz smy prajili, wot Natury to ste Waschnje, dyz my Bohu služic a jeho poslušacz dyrbimy, so so stym Sswjetom samolwimy a rekemy: Ja nešmjem, pschetoz Boh je mi pschikasať, so ja swoju Woschnosz pośluchacz dyrbu. Kajz njek czi Pschježarjo Ewangeliona cžinja, so to wot naš

nawuknyli, so smy winoszje našu Woschnosz pośluchacz. Tajku Poslušnosz woni wožozy kwalja, a praja: My derje wjemy, so po Bismi neprawje neje, ton Sakrament wo wobimaj Schtaltomaj wuziwacz, ale my dyrbimy Woschnosz pośluchacz, laj tudy je Nan, Macz, tudy je moj Šjershta, ton to necha mjecz, tehdla so nešmjem cžinicz. To so wam drubi džakuj, moji Knezo!

Schtuha rak je ta Woschnosz? Moj krajomny Šjershta, moj Nan, moja Macz. Haj to je derje wjerno, ale nimasch ty pschitych hewak žanu Woschnosz wjaz? Sa czo da ty teho džerzisch, kotryž we prjenej Kasni praji: Ja smy ton Knes, twój Boh? Nedyrbjalo tudy tak bycz, dyz won praji: To so mi lubi, to zu ja tak mjecz, so by ty, neladawšchi na twojeho Šjerschtu, haj Krala, Kejzora, Nana a Maczer, ale s Krystusom prajil: Oportet me esse in his, quae sunt patris mei, to je: Ja dyrbu we tym bycz, schtoz mojeho Wotza je? Pschetoz Boža Pschikasnja schak dyrbi predy hicz, dyz je ta dokonjana, potom dyrbi jedyn tež to cžinicz, schtoz ze Nan, Macz, Kejzor a Kral mjecz, so nebychmy Konje sady Wosa sa pschanyli.

Runje kajz so njek Krystus psches tu Wjesdu a pschi Jordani sjewit je, nam k Troschtu, so je naš Schožnik, kajz smy horjekach vschi jeho Šbezenny, a na Božim Dnju psches ton jandželski Švrlisch a Prjedowanie bohaczje šlyscheli, tak tež so we džensnišchim Sženju nam k Heremplej sjewi, so nedyrbimy we Wjezach, kotrež Boha nastuwaju, kedžbowacz na Nana, Maczer, Šjerschtu, aby schtoz molo bycz. Pschetoz tudy je hinajšchi Knes, wošcha Woschnosz, ta rjeka Boh, teho dyrbišch poslušacz, a cžinicz, schtoz won tebi pschikaze, a jemu predy schitlich služic. Dyž je tajka Poslušnosz wuwedžena, da cžin potom, schtoz tebi twój Nan, twój Macz, twój Šjershta a Wosch-